

Däunbjärg, n.,bf., -e, högt belägen
mark, beväxt med lövskog strax S. om
Däune gård, som det tillhör. Dalhem s:n,
Gotl. n. hd.

däunbjärg; -e

Möjl. = Bjerget, Sigare Säve Ortn. 36

H. Gustavson 1930